

»Stk. 7. Tilskud, der gives i medfør af § 1, stk. 2, og tilbagebetalt refusion opgjort efter § 9, stk. 2 og 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter kan ikke overstige summen af tilsvarende refusion og tilskud i nærmest forudgående opgørelsesperiode, hvor virksomheden har opfyldt bestemmelserne i § 1, stk. 1. Er denne periode mindre end 1 år, udgør opgørelsesperioden den i stk. 2 nævnte periode på 12 måneder.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.«

32) Nr. 1 udgår.

33) Nr. 2 affattes således:

»2. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. På grundlag af Energistyrelsens tilsagn udbetales tilskuddet af de statslige told- og skattemyndigheder. For tilskud til væksthugartnerier og andre virksomheder, der er omhandlet i § 2, stk. 2, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, finder bestemmelserne i den nævnte lov anvendelse.«

Ny paragraf

34) Efter § 29 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I toldloven, lov nr. 1116 af 22. december 1993, foretages følgende ændring:

§ 71, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. En klagesag kan indbringes for den overordnede administrative instans, når der er forløbet mere end 3 måneder fra indbringelsen af klagen, selv om den underordnede instans ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Sager om spørgsmål efter denne lov kan først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Er der forløbet mere end 6 måneder efter en sags indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om den administrative instans endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 5. Den endelige administrative afgørelse skal indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse eller sagen er afvist.

Stk. 6. Sager, der indbringes for domstolene, anlægges ved landsret som 1. instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds virksomheden har hjemting ved sagens anlæg. Hvis virksomheden ikke har hjemting her i landet, anlægges sagen ved Østre Landsret. Retsplejelovens § 241 og § 245, stk. 1, finder dog tilsvarende anvendelse.«

Til § 30

35) Stk. 1 affattes således:

»Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. juli 1994, jf. dog stk. 2-5.«

36) Efter stk. 2 indsættes som nye stykker:

»Stk. 3. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 15, nr. 2, 4, 01 og 5.

Stk. 4. § 15, nr. 2, 4, 01 og 5, har virkning fra den 1. juli 1994. For virksomheder, hvis tilsagnsperiode, jf. § 2, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, starter i perioden fra lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, til 1. juli 1994, har de nævnte bestemmelser dog virkning fra tilsagnsperiodens begyndelse.

Stk. 5. Energiministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 28, nr. 01 og 02. De nævnte bestemmelser finder ikke anvendelse for virksomheder, hvis tilsagnsperiode starter i perioden fra den 20. april 1994 til lovens ikrafttræden, jf. stk. 1.«

Til § 31

37) I stk. 1, stk. 2, stk. 4, 1. pkt., stk. 6, stk. 7 og stk. 9, 1. pkt., ændres »april« til: »juli«.

38) I stk. 4, 2. pkt., og stk. 9, 2. pkt., ændres »30. april« til: »31. juli«.

39) Efter stk. 12 indsættes som nye stykker:

»Stk. 13. Afgiftsbeløbet og refusionsgrundlaget, som ligger til grund for den endelige opgørelse af en virksomheds tilbagebetalingsberettigede afgiftsbeløb, jf. § 10, stk. 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, skal opgøres særskilt for den del af opgørelsesperioden, der ligger henholdsvis før og efter den 1. juli 1994, jf. dog stk. 14.